

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Vladimir Timofti, Constantin Alerguș

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

***Radanov Vasili Zahari**, născut la 07 martie 1966, originar din Ceadâr-Lunga și domiciliat în r-nul Taraclia, sat. Corten, str. Komsomolskaia nr. 28.*

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 09.12.2013 – 28.05.2015 (prima instanță);

2. 08.09.2015 – 10.12.2015 (instanța de apel);

3. 12.03.2016 – 20.04.2016 (instanța de recurs);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 28 mai 2015, **Radanov Vasili Zahari** a fost condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a desfășura activitate în domeniul asigurării pe un termen de 4 (patru) ani.

Acțiunea civilă înaintată de compania „ASITO” a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea în beneficiul acesteia din contul inculpatului a sumei de 9616 (nouă mii șase sute șaisprezece) lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că **Radanov Vasili Zahari** activînd în funcția de agent de asigurare în cadrul companiei de asigurare „ASITO”, filiala Ceadâr-Lunga și fiind împuternicit să încheie contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă în perioada de timp a lunii februarie 2010 pînă în martie 2011, din interes material, folosind situația sa de serviciu la încheierea contractelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciul cauzat de mijloacele de transport, în mod sistematic, a însușit mijloace bănești, primite de către el de la

posesorii mijloacelor de transport, conform funcției ocupate, pentru efectuarea serviciilor de asigurare a răspunderii civile, însușind în total pentru perioada menționată mijloacele bănești care aparțin companiei de asigurare „ASITO” în mărime de 9616 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia și clarificarea cazului.

În motivarea cerințelor sale inculpatul a indicat că suma prejudiciului nu a fost stabilită, iar neprezentarea sa în ședințele de judecată a fost cauzată de tratamentul său, el fiind supus unei intervenții chirurgicale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 decembrie 2015, care a fost pronunțată integral la 06 ianuarie 2016, apelul declarat a fost admis, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărîre prin care lui **Radanov Vasili Zahari**, în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul asigurării pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că în urma aprecierii fiecărei probe din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar a tuturor probelor din punct de vedere al coroborării, corect a fost stabilită vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

Totodată, în latura stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat necesară aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul asigurării pe un termen de 4 ani.

În același context, ținînd cont de recunoașterea vinovăției de către inculpat, de lipsa antecedentelor penale, de prezența la întreținere a trei copii minori, precum și lipsa circumstanțelor agravante în acțiunile sale, instanța de apel a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără executarea reală a pedepsei închisorii cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a fost depus la 26 ianuarie 2016 și care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat indică următoarele:

- atît la faza urmăririi penale, cît și judecării cauzei în instanța de fond inculpatul se eschiva de la organul de urmărire penală și instanța de judecată;

- inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, constatarea în acest sens a instanței de apel fiind greșită, deoarece inculpatul a prezentat o altă versiune a celor întîmplate, fapt ce nu era echivalent cu recunoașterea vinovăției;

- instanța de apel nu a motivat în mod corespunzător soluția de suspendare a executării pedepsei cu închisoare.

6.1. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, prin care s-a casat sentința în partea pedepsei și anume, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, considerînd-o ilegală și neîntemeiată, îndeosebi sub aspectul individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara prejudiciul cauzat, comportarea sinceră în cursul procesului. Conform textului alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie arătate în decizie. În plus la cele menționate, instanța de judecată va ține seama de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că ultima, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal, a constatat că inculpatul se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, a recunoscut vina în cele comise, nu are antecedente penale, precum și lipsesc careva circumstanțe agravante în acțiunile sale.

Astfel, se constată că instanța de apel, a stabilit motivat pedeapsa inculpatului prin prisma art. 90 Cod penal, corect constatînd posibilitatea corectării acestuia fără executarea reală a pedepsei închisorii.

La fel, nu poate fi ignorat și faptul că pedeapsa închisorii pe un termen de 4 (patru) ani, stabilită inculpatului, constituie cuantumului mediu al limitei acesteia, care este de la 2 (doi) pînă la 6 (șase) ani. În acest context, riscul de a executa pedeapsa stabilită în cazul neîndreptățirii încrederii acordate inculpatului de către instanța de apel, Colegiul penal îl apreciază ca fiind un imbold puternic de a nu comite pe viitor infracțiuni și un mijloc eficient de corectare și reeducare a inculpatului.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal consideră că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de

procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 10 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Radanov Vasili Zahari*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș